

## DOPIS PASTORA K NOVÉMU ROKU

Milí bratři a sestry,

když jsem byl ještě velmi mladý, vyprávěl jeden kazatel v kázání o tom, jak se mladým lidem zdá každý rok dlouhý, ale těm starým krátký, protože pro mladého je rok třeba dvacetina jeho dosavadního života, zatímco pro starého třeba osmdesátina. Moc jsem mu tenkrát nerozuměl, ale když nyní končím padesátý čtvrtý rok, tak už mně také utekl nějak rychleji, než ten dvacátý ☺

Stejně jako před lety ale mohu říci, že to byl rok, za který jsem vděčný. Mne a pravděpodobně nikoho z nás nepotkaly v uplynulém roce jen příjemné věci. Stále žijeme na zemi, kde marně toužíme po spravedlnosti a kde je spousta bolesti. Žijeme ale také na zemi, kam se v Kristu prolomilo Boží království. Jsem vděčný speciálně za to, že mohu být jeho občanem a že mým králem je Stvořitel a Spasitel světa a že tento mocný Bůh se nestydí nazývat mne svým synem. Vděčný jsem i za mnoho dobrých věcí, které jsem v minulém roce zažil, ať už na rovině osobní, rodinné, nebo sborové. Bůh zachoval moji víru i můj život, zachoval moji rodinu, jako sbor můžeme stále Bohu sloužit veřejně a svobodně, mohli jsme vidět lidské životy proměněné mocí evangelia, žijeme v té bohatší části světa a hlavně máme naději, že realita tohoto světa není tou poslední realitou, kterou zažíváme. Vděčnost je tou nejlepší reakcí na uvedené skutečnosti.

Jsem také vděčný za sbor (a troufnu si i říci hrdý na sbor), v kterém žiji a konkrétně za každého z vás. Mnohé znám osobně, s některými si jen občas podám ruku, ale vím, že nás Bůh povolal ke společnému dílu a také ke sdílení života. Chození ve světle je nepsaná hodnota našeho sboru. Je to naše síla, ale současně tam, kde ji někdo opustí a rozhodne se k životu v izolaci a někdy i pokrytectví, se život začne ztrácet. Vedle těch z vás, které jsme v minulém roce mohli přivítat jako nové členy, jsou i někteří, kteří ze sboru odešli a co je horší, někteří odešli i od Pána. Na počátku nového roku vás proto povzbuzuji, abyste se ničím nenechali připravit o společenství v církvi a nezapomněli na to, že jsme údy téhož těla, údy jeden druhého. Potřebujeme ostatní a ostatní potřebují nás.

Velkou výsadou pro nás je, že se Pán Ježíš při svém odchodu k Otci rozhodl neparacovat na světě pouze sám skrze svatého Ducha, ale pozval nás ke spolupráci. O prvních učednících čteme, že pracovali v synergii s ním. Mám touhu, aby to platilo i o nás. Abychom v roce 2017 přinesli mnohé ovoce ve spolupráci s Pánem Ježíšem.

Žijeme v rychle se proměňujícím světě. Stále více nás ovlivňuje svět virtuální a přes všechny sociální sítě a komunikaci přibývá osamělých lidí. Máme příležitost tyto osamělé lidi oslovit zvěstí o naději v Kristu. Současně nechceme ve sborové práci minout možnosti, které virtuální prostor dává. Proto jsme začali připravovat nový web sboru a uživatele facebooku prosím, zda by mohli dát „like“ sborovému facebooku.

Základem našeho vztahu s Bohem byla a zůstává modlitba a Boží slovo. Výzva z roku 2015, aby každý člen sboru přečetl celou Bibli alespoň jednou za tři roky, se blíží ke svému vyvrcholení. Rok 2017 je posledním rokem tohoto období. Někteří mně už loni psali, že Bibli dočetli rychleji, někteří nestíhají. Stále je možné ještě „naskočít“. Prosím, věnujte tomu, co nám Bůh říká, pozornost a těším se, že mnozí budou moci na konci tohoto roku, pokud nám ho dá Pán ještě celý prožít, vydávat svědectví, jaký užitek pro ně mělo rozhodnutí celou Bibli přečíst. Ať už poprvé nebo po několikáté.

Žijeme v nejisté době, kdy i mnoho křesťanů propadá obavám a více než naději šíří neklid. Jenže která doba v dějinách padlého světa byla bezpečná a jistá? Přes nejistotu v mnoha oblastech si můžeme být jistí, že Bůh bude s námi, my Ho budeme moci hledat a následovat a že i letos bude mnoho

dobrých skutků, do kterých budeme moci vstoupit a že nám Bůh dává i další lidi, kteří nás mohou povzbudit a s kterými můžeme mít blízké vztahy.

Přeji vám, abyste prožili radostný a pokojný rok k Boží slávě a na jeho konci byli Bohu blíže než na jeho počátku.

Prosinec 2016

Lubomír Ondráček